

Ny Bokin'i Daniela — Faha-efatra ambin'ny folo amby zato

Ny Taranaka Farany: Fanambaràna ny Fahatanterahan'ny Faminanian'i Ezekiela sy ny Fanisiana Tombo-kase ny 144,000

Jeff Pippenger
2024-03-03

Ny taranaka izay nahita maso ny fahatongavan'ny loza fahatelo, tamin'ny 11 Septambra 2001, no taranaka farany amin'ny tantaran'ny tany. Ny andalan-teny ao amin'i Ezekiela izay manamafy izany fahamarinana izany dia takatry ny Millerita ho mifandray mivantana amin'ny fanoharana ny amin'ireo virijina folo, ary noho izany amin'ny Habakoka toko faha-roa. Tao amin'izany tantara izany, ny fahitan'i Habakoka toko faha-roa, izay “tsy ho ela intsony”, ary izay tanteraka tamin'ny 22 Oktobra 1844, dia naneho mialoha ny lalàna alahady ho avy tsy ho ela any Etazonia. Fa ny faminanian'i Ezekiela momba ny fahitana izay tsy hohalavaina intsony dia tanteraka tanteraka ao amin'ny tantaran'ny fanisiana tombo-kase ny iray hetsy sy efatra amby efatra alina, izay nanomboka tamin'ny fahatongavan'ny loza fahatelo, tamin'ny 11 Septambra 2001.

Ary tonga tamiko ny tenin'i Jehovah nanao hoe: Ry zanak'olona, ahoana izany ohabolana ataonareo ao amin'ny tanin'ny Isiraely izany, manao hoe: Mihalava ny andro, ary foana ny fahitana rehetra? Koa lazao aminy hoe: Izao no lazain'i Jehovah Tompo: Hatsahatro izany ohabolana izany, ka tsy hampiasainy intsony ho ohabolana ao amin'ny Isiraely izany; fa lazao aminy hoe: Efa akaiky ny andro sy ny fahatanterahan'ny fahitana rehetra. Fa tsy hisy intsony fahitana poakaty na sikidy mandokadoka ao amin'ny taranak'Isiraely. Fa Izaho no Jehovah; hiteny Aho, ary ny teny izay holazaiko dia ho tanteraka; tsy hahemotra intsony izany; fa amin'ny andronareo, ry taranaka mpikomy, no hilazako ny teny, ary hotanterahiko izany, hoy Jehovah Tompo. Ary tonga tamiko indray ny tenin'i Jehovah nanao hoe: Ry zanak'olona, indro, hoy ny taranak'Isiraely: Ny fahitana izay hitany dia ho amin'ny andro maro mbola ho avy, ary ny faminaniany dia ny amin'ny fotoana lavitra. Koa lazao aminy hoe: Izao no lazain'i Jehovah Tompo: Tsy hisy na iray aza amin'ny teniko hahemotra intsony, fa ny teny izay nolazaiko dia hotanterahina, hoy Jehovah Tompo. Ezekiela 12:21–28.

Ny mpaminany rehetra dia miresaka ny amin'ny andro farany, ary ny “fahitana poana” sy ny “faminaniana mandrobo” “ao anatin'ny taranak'Isiraely,” dia ny orana farany sandoka, hafatra milaza hoe “fiadanana sy filaminana”, izay manamafy fa “ny fahitana hitany dia ho amin'ny andro maro mbola ho avy, ary ny amin'ny fotoana mbola lavitra no amaminaniany.” Izany no “adihevitra” ao amin'i Habakoka, fa ireo izay maneho ny “fahitana poana” dia miady hevitra manohitra “ny fahitana hitany”. Milaza izy ireo fa: “Ny fahitana hitany dia ho amin'ny andro maro mbola ho avy, ary ny amin'ny fotoana mbola lavitra no amaminaniany.” Ireo iraky ny hafatra milaza fiadanana sy filaminana dia manao hoe: “mihaela ny andro, ary levona ny fahitana rehetra,” raha ny marina, moa tsy efa naminany ny 18 Jolay 2020 va izy? Ireo iraky ny “fahitana poana” dia aschon'i Ezekiela koa ao amin'ireo andininy roa voalohany amin'ilay toko.

Dia tonga tamiko koa ny tenin'i Jehovah nanao hoe: Ry zanak'olona, mitoetra ao afovoan'ny taranaka mpiodina ianao, izay manana maso hijery, nefa tsy mahita; manana sofina handre, nefa tsy mandre; fa taranaka mpiodina izy. Ezekiela 12:1, 2.

Mifanaraka avokoa ny mpaminany, ary samy miteny ny amin'ny andro farany izy rehetra; ary rehefa niresaka tamin'ireo Jiosy mpanohitra sy mpanome tsiny i Kristy tao amin'ny tantaran'ny fanompoany, dia nitanisa an'i Isaia Izy mba hamantarana ireo Jiosy mpanome tsiny izay noisarahina tamin'Andriamanitra tamin'izany fotoana izany, ho toy ireo manana maso hahita, nefa tsy mahita, ary manana sofina handre, nefa tsy mandre. Ankehitriny, tahaka ny tamin'izany, i Ezekiela dia miresaka amin'ireo lehilahy mpaniratsira ao amin'ny Advantisma Laodiseana, dia ireo Jiosy mpanome tsiny amin'izao androntsika izao, izay manolotra hafatry ny fiadanana sy fandriampahalemana ho fanoherana ny hafatry ny ranonorana farany. I Jesosy dia notarihin'ireo fitsipika izay napetrany tao amin'ny Teniny, koa ny faminaniany dia miresaka ny andro farany ihany koa amin'ny fomba manokana kokoa noho ny andro izay niresahany tamin'ireo Jiosy mpanome tsiny.

Koa izany no itenenako fanoharana aminy, satria na dia mahita aza izy, dia tsy mahita; ary na dia mandre aza izy, dia tsy mandre, sady tsy mahazo. Ary tanteraka aminy ny faminanian'Isaia, izay manao hoe: Amin'ny fandrenesana no handrenesanareo, nefa tsy hahazo ianareo; ary amin'ny fahitana no hahitanareo, nefa tsy ho hitanareo akory. Fa efa donto ny fon'ity firenena ity, ary ny sofiny dia efa mavesatra amin'ny fandrenesana, ary ny masonry efa nakimpiny; fandrao hahita amin'ny masonry izy, sy handre amin'ny sofiny, ary hahazo amin'ny fony, ka hibe-baka, dia hositrany. Fa sambatra ny masonareo, satria mahita izy; ary ny sofinareo, satria mandre izy. Fa lazaiko aminareo marina tokoa fa mpaminany sy olo-marina maro no naniry hahita izay hitanareo, nefa tsy nahita; ary handre izay renareo, nefa tsy nandre. Matio 13:13–17.

Ny fisehoan-javatra ahitana vahoaka izay mandre, nefa tsy mandre, ary mahita, nefa tsy mahita, no toetran'ny vahoakan'Andriamanitra teo aloha izay eo am-pandalovana ka avela. Izany fisehoan-javatra ara-paminanianana izany dia fahatanterahan'ny faminanian'i Isaia momba ny toe-javatra tahaka izany. Tahaka ny amin'ny mpaminany rehetra, Isaia, miaraka amin'i Kristy, dia miresaka ny amin'ny andro farany.

Tamin'ny taona nahafatesan'i Ozia mpanjaka dia nahita ny Tompo nipetraka teo ambonin'ny seza fiandrianana aho, avo sy asandratra; ary ny morontongotr'akanjony nameno ny tempoly. Teo amboniny nitsangana ny serafima; samy nanana elatra enina avy izy rehetra: roa no nanakonany ny tavany, roa no nanakonany ny tongony, ary roa no nanidinany. Ary niantso ny iray ho amin'ny iray ka nanao hoe: Masina, masina, masina ny TOMpon'ny maro; feno ny voninahiny ny tany rehetra. Ary niorohoro ny fanambanin'ny varavarana noho ny feon'ilay niantso, ary feno setroka ny trano. Dia hoy izaho: Lozako! fa very aho; satria lehilahy maloto molotra aho sady mitoetra eo amin'ny olona maloto molotra; fa ny masoko efa nahita ny Mpanjaka, dia ny TOMpon'ny maro. Dia nanidina nankeo amiko ny anankiray tamin'ny serafima, nitondra vain'afy teny an-tanany, izay nalainy tamin'ny tandra tamin'ny alitara; ary napetany teo amin'ny vavako izany ka hoy izy: Indro, izao no nikasika ny molotra; ka voaisotra ny helokao, ary voadio ny fahotanao. Ary reko ny feon'ny Tompo nanao hoe: Iza no

hirahiko, ary iza no handeha ho antsika? Dia hoy izaho: Inty aho; iraho aho. Ary hoy Izy: Mandehana, ka lazao amin'ity firenena ity hoe: Mihainoa ihany ianareo, nefa aza mahafantatra; ary mijere ihany ianareo, nefa aza mahazo. Ataovy matavy ny fon'ity firenena ity, ary ataovy mavesatra ny sofiny, ary akimpio ny masony; fandrao mahita amin'ny masony izy ka mandre amin'ny sofiny, ary mahafantatra amin'ny fony, ka mibebaka, dia ho sitrana. Isaia 6:1–10.

Isaia, Ezekiela, ary Kristy dia samy maneho ireo izay asiana tombo-kase amin'ny andro farany, mandritra ny ranonorana farany, rehefa iadian-kevitra ny hafatra marina sy ny hafatra sandoka momba ny ranonorana farany, ho fahatanterahan'ny Habakoka toko faharoa. Araka an'i Jesosy, amin'ny vanim-potoana izay ahatanterahan'izany, ny marina dia “mahita” ny fanoharana, izay tandindon'ny faminaniana. Ny “hendry” dia mahatakatra ny hafatra ara-paminaniana momba ny ranonorana farany, fa ireo izay asehon'ireo Jiosy mpandàla adihevitra kosa dia tsy mahita na mandre, ary araka an'i Ezekiela dia mitondra hafatra filaminana sy fiarovana izy ireo ka milaza fa mbola lavitra any aoriana ny fahatanterahan'ny faminaniana. Tsy laviny ny faminaniana; ireo Jiosy mpandàla adihevitra dia nanaiky am-bava ny faminaniana momba ny Mesia ho avy; nefa nafindrany fotsiny ho any amin'ny hoavy mbola lavitra izany zava-nitranga izany. Kanefa Jesosy dia nanonona fitahiana ho an'ireo izay “mahita” ny hafatra ara-paminaniana amin'ny androny.

Tamin'ny andron'i Kristy dia izany no hafatra tonga tamin'ny batisany, raha nidina ny Fanahy Masina. Ny fidinan'ny Fanahy Masina tamin'ny batisany dia tandindon'ny fidinan'ilay anjely ao amin'ny Apokalypsy toko faha-folo tamin'ny 11 Aogositra 1840. Ny fidinana avy amin'Andriamanitra tamin'ireo tantara roa ireo dia nanamarika ny fahatongavan'ny hafatry ny fahamarinana ankehitriny tamin'izany vanim-potoana izany; ho an'i Jesosy dia ny hafatry ny fahafatesany sy ny fitsanganany tamin'ny maty izany, araka ny asehon'ny batisany. Ho an'ny Millerita kosa dia ny hafatry ny Silamo momba ny loza voalohany sy faharoa izay nanamafy ny hafatra fizahan-toetra momba ny faminaniana ara-potoana. Ireo tantara roa ireo dia samy mifanaraka amin'ny fahatongavan'ny hafatra fizahan-toetran'ny ranonorana farany tamin'ny 11 Septambra 2001. Izany no antony anoratan'i Rahavavy White izao manaraka izao:

“Ny hafatra rehetra nomena tamin'ny 1840–1844 dia tsy maintsy atao mahery vaika ankehitriny, satria maro ny olona no very fitarihana. Tsy maintsy hoentin'ireo hafatra any amin'ny fiangonana rehetra.”

Hoy Kristy, “Sambatra ny masonareo, fa mahita; ary ny sofinareo, fa mandre. Fa lazaiko aminareo marina tokoa: maro ny mpaminany sy ny marina no naniry hahita izay hitanareo, nefa tsy nahita; ary handre izay renareo, nefa tsy nandre” [Matio 13:16, 17]. Sambatra ny maso izay nahita ireo zavatra hita tamin'ny 1843 sy 1844.

“Ny hafatra dia efa nomena. Ary tsy tokony hisy hataka andro amin'ny famerenana io hafatra io, fa tanteraka ny famantarana ny andro; tsy maintsy vita ny asa famaranana. Hisy asa lehibe hatao ao anatin'ny fotoana fohy. Tsy ho ela dia hisy hafatra homena araka ny fanendren'Andriamanitra, izay hitombo ho antso mafy. Ary amin'izany dia hijoro eo amin'ny anjarany Daniela, mba hanome ny fijoroany ho vavolombelona.

Tsy maintsy hatsangana ny sain'ny fiangonantsika. Mijoro eo amoron'ilay fisehoan-javatra lehibe indrindra eo amin'ny tantaran'izao tontolo izao isika, ary tsy tokony homena fahefana amin'ny vahoakan'Andriamanitra Satana, mba hampatoriany azy. Hiseho amin'ny heriny ny fahefan'ny papa. Tsy maintsy mifoha izao ny rehetra ka mandinika ny Soratra Masina, fa hampahafantarina amin'ireo mahatoky aminy izay hitranga amin'ny andro farany. Ny tenin'ny Tompo dia tsy maintsy ho tonga amin'ny vahoakany amin-kery....

“Izao no naseho tamiko—fa matory isika ka tsy mahalala ny fotoana amangian'Andriamanitra antsika. Fa raha manetry tena eo anatrehan'Andriamanitra isika ka mitady Azy amin'ny fo manontolo, dia ho hitantsika Izy.” Manuscript Releases, boky 21, 436–438.

Ny hafatra izay efa naty sary mialoha tao amin'ny hafatry ny fahamarinana ankehitriny momba ny Mesia ao amin'ny tantaran'i Kristy, sy ny hafatry ny fahamarinana ankehitriny tamin'ny 1840 ka hatramin'ny 1844, dia manondro mialoha ny andro farany, rehefa haverina indray ny hafatra Millerita. Ireo ao amin'ireo tantara aseho ho tsy mahay “mahita sy mandre” dia “tsy mahalala ny andro namangiana azy.” Rehefa asehon'i Isaia ny filazana voalohany momba ireo iraky ny hafatra sandoka amin'ny ranonorana farany, izay mahita, nefa tsy mahita, dia marihiny ny fotoana anombohan'izany vanim-potoana izany, dia ilay vanim-potoana izay nolazain-dRahavavy White hoe: “hafatra voatendrin'Andriamanitra izay hitombo ho antso mafy.” Ny hoe “voatendrin'Andriamanitra” dia maneho fotoana voafaritry izay hahatongavan'ilay hafatra, ary ao amin'ny andininy fahatelo amin'ny toko fahenin'i Isaia, dia faritan'i Isaia mazava tsara izany fotoana izany.

Ary nifampiantso izy ka nanao hoe: Masina, masina, masina, Jehovah Tompon'ny maro; henika ny voninahiny ny tany rehetra. Isaia 6:3.

I Sister White dia manondro fa rehefa miantso mifandimby ny anjely hoe: “Masina, Masina, Masina” ao amin'ilay andalan-teny izay anehoan'i Isaia ireo izay manana maso ka mahita, nefa tsy mahita, dia tanteraka izany tamin'ny 11 Septambra 2001.

“Rehefa izy [ny anjely] mahita ny ho avy, izay hahafeno ny tany manontolo ny voninahiny, dia mifamaly amin'ny hira fiderana mandresy amin'ny feon-kira mirindra izy ireo hoe: ‘Masina, masina, masina, no Jehovah Tompon'ny maro.’ Feno fahafaham-po tanteraka izy ireo amin'ny fanomezam-boninahitra an'Andriamanitra; ary eo anatrehany, eo ambanin'ny tsikin'ny fankasitrahany, dia tsy maniry na inona na inona intsony izy. Amin'ny fitondrana ny endriny, amin'ny fanaovana ny fanompoany sy amin'ny fiankohofana aminy, dia tratra tanteraka ny fanirian'ny ambony indrindra.” Review and Herald, 22 Desambra 1896.

Tamin'ny 11 Septambra 2001 no nanomboka ny fanisiana tombo-kase ireo iray hetsy sy efatra arivo sy efatra alina, ary nanomboka niparitaka ny orana farany, ary nanomboka ny adihevitr'i Habakoka raha mbola naverina ny fanoharana momba ireo virijina folo. Tamin'izany fotoana izany no nahatanteraka tanteraka ny faminanian'i Ezekiela. Tsy hahemotra intsony ny Teny faminanianana, ary ny taranaka izay nanatri-maso ny 11 Septambra 2001 no taranaka farany eto an-tany, fa ny fahitana eo amin'ny faran'ny Advantisma dia manambara ny fikatonan'ny fotoam-pahasoavana amin'ny fiavian'i Kristy fanindroany. Vavolombelona faharoa momba izany zava-misy izany no

hita ao amin'ny bokin'i Lioka, toko fahiraika amby roapolo.

Lazaiko aminareo marina tokoa: tsy ho levona ity taranaka ity mandra-pahatanterak'ireo zavatra rehetra ireo. Ny lanitra sy ny tany ho levona; fa ny teniko tsy mba ho levona. Lioka 21:32, 33.

Ao amin'ny toko faha-roa-polo amby iray ao amin'i Lioka, i Jesosy dia manondro ny taranaka farany amin'ny tantaran'ny tany. Vao avy nanolotra topimaso momba ny tantara mandroso Izy, hatramin'ny fandravana an'i Jerosalema tamin'ny taona 70, ka hatrany amin'ny tantara Millerita. Avy eo Izy dia miala amin'ny fitantarana izay manondro mivantana ny tantara ara-paminaniana, ka manolotra fanoharana iray izay mamerina fotsiny sy manitatra ny tantara ara-paminaniana izay efa nasehony. Koa dia nanome vavolombelona anatiny roa momba ilay fitantarana iray ihany Izy, ary namarana izany tamin'ny fanondroana fa ny “taranaka” izay nanatri-maso ireo zava-nitranga ireo dia ho velona mandra-piverenany; noho izany, araka ny votoatin-kevitra, dia Izy no manondro ilay taranaka izay asehon'ny iray hetsy sy efatra amby efapolo arivo.

Ny tantaran'ny fanisianana tombo-kase ny iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo dia ny amin'ny taranaka farany, ary tsy manandrana fahafatesana izy ireo, na dia miaina amin'ny fotoana andalovan'ny lanitra sy ny tany aza.

Fa ho avy tahaka ny mpangalatra amin'ny alina ny andron'ny Tompo; amin'izany no handalovan'ny lanitra amin'ny fidobodobohana lehibe, ary ny tenan-javatra dia hiempo noho ny hafanana mahamay, ary ny tany mbamin'ny asa izay ao aminy dia hodorana. Koa satria ho levona izany zavatra rehetra izany, dia tokony ho olona manao ahoana moa ianareo amin'ny fitondrantena masina rehetra sy ny toe-panahy araka an'Andriamanitra, sady miandry no manafaingana ho amin'ny fihavian'ny andron'Andriamanitra, izay hahafafoanan'ny afo ny lanitra, ary ny tenan-javatra dia hiempo noho ny hafanana mahamay? 2 Petera 3:10–12.

Ny fihavian'i Kristy fanindroany dia naseho tamin'ny alalan'ny fiovan-tarehin'i Kristy.

«Moïse teo an-tendrombohitra fiovan-tarehy dia vavolombelon'ny fandresen'i Kristy ny ota sy ny fahafatesana. Izy no nisolo tena ireo izay hivoaka avy ao am-pasana amin'ny fitsanganan'ny marina amin'ny maty. Elia, izay nakarina ho any an-danitra nefa tsy nahita fahafatesana, dia nisolo tena ireo izay mbola ho velona eto ambonin'ny tany amin'ny fiavian'i Kristy fanindroany, ary izay “hovana, vetivety foana, indray mipi-maso, amin'ny trompetra farany;” rehefa “ity mety maty ity tsy maintsy hitafy ny tsy fahafatesana,” ary “ity mety lo ity tsy maintsy hitafy ny tsy fahalovana.” 1 Korintiana 15:51–53. Jesosy dia nitafy ny fahazavan'ny lanitra, tahaka izay hisehoany rehefa ho avy Izy “fanindroany, tsy noho ny ota, ho famonjena.” Fa ho avy Izy “amin'ny voninahitry ny Rainy mbamin'ny anjely masina.” Hebreo 9:28; Marka 8:38. Tamin'izany fotoana izany dia tanteraka ny teny fikasan'ny Mpamonjy tamin'ny mpianatra. Teo an-tendrombohitra dia naseho tamin'ny endrika kely ny fanjakan'ny voninahitra ho avy,—Kristy Mpanjaka, Moïse solontenan'ny olo-masina natsangana tamin'ny maty, ary Elia solontenan'ireo voafindra toerana.» Ilay Fitiavana Hatramin'ny Taranaka Rehetra, 421.

Elia, izay tsy maty, dia maneho ireo iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina izay tsy maty, ary Mosesy kosa dia maneho ireo izay maty. Amin'ny andro farany, ireo sokajy roa ireo dia aseho ao amin'ny Apokalypsy toko faha-7, dia ireo iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina sy ny vahoaka betsaka. Rehefa voasokatra ny tombo-kase fahadimy ao amin'ny Apokalypsy toko faha-6, ireo izay novonoin'ny fahefan'ny papa nandritra ny Andro Maizina dia omena akanjo fotsy.

“Ary rehefa novohany ny tombo-kase fahadimy, dia hitako teo ambanin'ny alitara ny fanahin'ireo izay novonoina noho ny tenin'Andriamanitra sy noho ny filazana izay nohazoniny; ary niantso tamin'ny feo mahery izy ireo ka nanao hoe: Mandra-pahoviana, Tompo ô, Masina sy Marina, no tsy mbola hitsaranao sy hamalianao ny ranay amin'izay monina etỳ ambonin'ny tany? Ary samy nomena akanjo fotsy izy rehetra avy [Nambara fa madio sy masina izy ireo]; ary nolazaina taminy fa mbola hiala sasatra kely aloha izy, mandra-pahatontosa koa ny isan'ny mpanompo namany sy ny rahalahiny, izay hovonoina tahaka azy' [Apokalypsy 6:9–11]. Eto dia nisy toe-javatra naseho an'i Jaona, tsy izay nisy marina tokoa tamin'izany, fa izay mbola hisy amin'ny fotoana iray any aoriana.” Manuscript Releases, boky faha-20, 197.

Ny maritiora dia manontany hoe rahoviana Andriamanitra no hamaly faty ny namonoana azy. Ny maritiora iray dia efa nanana ny finoan'i Jesosy talohan'ny namonoana azy; fa ny fanehoana izany finoana izany mihitsy no nanosika ny fahefan'ny papa hamono azy. Ny fitafiana fotsy dia maneho ny fahamarinan'i Kristy; kanefa ny fitafiana fotsy nomena ireo fanahy izay novonoina ireo dia nomena azy taorian'ny naha-maritiora azy. Mariky ny maritiora ireo fitafiana ireo, fa tsy ny fahamarinan'i Kristy fotsiny ihany. Ny maritiora dia efa mitafy ny akanjon'ny fahamarinan'i Kristy talohan'ny namonoana azy. Ilay vahoaka betsaka ao amin'ny Apokalypsy toko fahafito dia omena fitafiana fotsy, ka izany no anehoana ireo izay ho faty mandritra ny fandripahana amin'ny lalàn'ny Alahady ho avy. Koa izany no anehoana ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina amin'i Elia, ary ireo mahatoky izay maty ao amin'ny Tompo kosa dia aseho amin'i Mosesy teo an-tendrombohitry ny fiovàna tarehy.

Ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina no taranaka izay tsy maty, ary izy ireo no taranaka tondroin'i Kristy fa velona amin'ny fotoana handalovan'ny lanitra sy ny tany ao amin'ny Lioka toko faha-iraika amby roapolo.

Hanohy ity fianarana ity isika ao amin'ny lahatsoratra manaraka.

“Ny famonoana an'i Abela no ohatra voalohany tamin'ilay fifandrafiana izay nambaran'Andriamanitra fa hisy eo amin'ilay menarana sy ny taranak'ilay vehivavy—dia eo amin'i Satana sy ny olony ary eo amin'i Kristy sy ny mpanaraka Azy. Noho ny fahotan'ny olombelona dia nahazo fahefana hifehy ny taranak'olombelona i Satana, nefa i Kristy kosa no hampahavita azy ireo hanary ny ziogany. Isaky ny misy fanahy iray, amin'ny alalan'ny finoana an'ilay Zanak'ondrin'Andriamanitra, mandà ny fanompoana ny ota, dia mirehitra ny fahatezeran'i Satana. Ny fiainana masina nananan'i Abela dia vavolombelona nanohitra ny filazan'i Satana fa tsy hain'ny olona ny mitandrana ny lalàn'Andriamanitra. Rehefa hitan'i Kaina, voatosiky ny fanahin'ilay ratsy, fa tsy azony nofehezina i Abela, dia tezitra fatratra izy ka namono azy. Ary na aiza na aiza misy izay hijoro hanamarina ny fahamarinan'ny

lalàn'Andriamanitra, dia io fanahy io ihany no hiseho hanohitra azy. Io no fanahy izay, nandritra ny taona rehetra, no nanangana ny hazo famaizana sy nandrehitra ny antontam-pitoeran'afo ho an'ny mpianatr'i Kristy. Kanefa ny habibiana natao tamin'ny mpanaraka an'i Jesosy dia atosik'i Satana sy ny miaramilany satria tsy azony terena hilefitra eo ambanin'ny fifehezany izy. Izany no fahaviniran'ny fahavalo efa resy. Ny maritioran'i Jesosy rehetra dia maty tamin'ny maha-mpandresy azy. Hoy ny mpaminany: "Ary izy ireo naharesy azy ['ilay menarana fahiny, atao hoe devoly sy Satana'] tamin'ny ran'ny Zanak'ondry sy tamin'ny tenin'ny fanambarany; ary tsy nitia ny ainy izy ireo na dia ho amin'ny fahafatesana aza." Apokalypsy 12:11, 9." Patriarka sy Mpaminany, 77.